

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1826 Η Μάχη του Πολυαράβου. Οι οπλαρχηγοί της Μάνης νικούν τον κύριο όγκο των δυνάμεων του Ιμπραήμ.

1898 Ο Κάλεμπ Μπράνταμ μετονομάζει το ανθρακούχο αναψυκτικό του από Brad's Drink σε Pepsi-Cola.

1904 Ο Παύλος Μελάς αρχίζει τον αγώνα του κατά των κομιτατζήδων της Δυτικής Μακεδονίας.

1963 Κατά τη διάρκεια μιας πορείας υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των μαύρων στην Ουάσιγκτον, στην οποία συμμετέχουν περισσότεροι από 200.000 άνδρες, ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ εκφωνεί τον περίφημο λόγο του «I have a dream».

1987 Με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, ύστερα από πρόταση του Υπουργού Εξωτερικών Κάρουλο Παπούλια, αίρεται η εμπόλεμη κατάσταση της Ελλάδας με την Αλβανία.

1995 Ένας όλμος προερχόμενος από την πλευρά των Σερβοβοσνίων πέφτει στην αγορά του Σαράγεβο και σκοτώνει 38 ανθρώπους.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1749 Γιόχαν Βόλφγκανγκ Φον Γκέτε, γνωστός στην Ελλάδα και ως Ιωάννης Γείθιος, γερμανός φιλόσοφος και συγγραφέας. (Φάουστ) (Θαν. 22/3/1832)

1828 Λέων Τολστόι, ρώσος συγγραφέας. (Πόλεμος και Ειρήνη, Άννα Καρένινα)

1912 Αλίκη Διπλαράκου, ελληνίδα καλλονή, Μις Ευρώπη το 1930.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1823 Ζυγούρης Τζαβέλλας, οπλαρχηγός με δράση στην Ελληνική Επανάσταση.

1911 Γεράσιμος Μαρκοράς, Κερκυραίος ποιητής της Επανασιακής Σχολής.

1991 Αλ. Σακελλάριος, θεατρικός συγγραφέας, σκηνοθέτης και δημοσιογράφος.

Αλέκος Σακελλάριος, 1913 – 1991

Κορυφαίος θεατρικός συγγραφέας, σιχουργός, δημοσιογράφος και σκηνοθέτης. Γεννήθηκε στην Αθήνα στις 7 Νοεμβρίου του 1913. Σπούδασε νομικά και ξεκίνησε την πολυσήμαντη καριέρα του ως δημοσιογράφος στην εφημερίδα «Μαθητής». Η πένα του δημοσιογράφου δεν σταμάτησε να τον συντροφεύει σε όλη τη διάρκεια της ζωής του, αφού αρθρογραφήσε και κρατούσε μόνιμη στήλη χρονογραφήματος σε διάφορα περιοδικά κι εφημερίδες για περίπου 60 χρόνια.

Γρήγορα άρχισε ν' ασχολείται με τη συγγραφή θεατρικών έργων και κειμένων για επιθεωρήσεις, ξεκινώντας το 1935 με το «Βασιλιά του Χαλβά», που ανέβασε ο θίασος του Πέτρου Κυριακού στο θέατρο «Κοιτοπούλη». Πολυγραφότατος, στο θέατρο έγραψε 185 έργα, πολλά απ' τα οποία είναι καρποί της ευδόκιμης συνεργασίας του με το Χρήστο Γιαννακόπουλο.

Αυτοδίδακτος κινηματογραφιστής, το 1946 ξεκίνησε εξίσου λαμπρή καριέρα και στον κινηματογράφο, σκηνοθετώντας ύστερα από παράκληση του Φιλοποίμενα Φίνου την ταινία «Παπούτσι από τον τόπο σου», σε σενάριο δικό του και του Χρήστου Γιαννακόπουλου.

Γρήγορα διέπρεψε και στον τομέα του κινηματογράφου, μεταφέροντας αρχικά τα ήδη δοκιμασμένα στη σκηνή θεατρικά του έργα και αργότερα με ταινίες που βασιζόνταν σε αυτούσια κινηματογραφικά του σενάρια, ταινίες που αποτέλεσαν σταθμό εμπορικότητας, («Λατέρνα φτώχεια και φιλότιμο», «Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο», «Η θεία απ' το Σικάγο» κ.ά.) και ανέδειξαν τους γνωστότερους σήμερα ηθοποιούς

του κινηματογράφου (Τζένη Καρέζη, Αλίκη Βουγιουκλάκη, κ.ά.)

Έγραψε σίχους αμέτρητων τραγουδιών, που είχαν ως αφηγρία τη θεατρική σκηνή, αλλά γρήγορα αποκτούσαν πανελλήνια εμβέλεια («Άστα τα μαλλάκια σου...», «Πάμε σαν άλλοτε», «Πού να'σαι τώρα», «Το τραμ το τελευταίο», «Ο Ταμπάρφας» κ.ά.). Περίπου 1.500 τραγούδια φιλοξενούν τους σίχους του, ανάμεσά τους κι αυτά που ξεκινούσαν την πορεία τους από το πανί της μεγάλης οθόνης και συγκεκριμένα από τις ταινίες του («Γαρύφαλλο στ' αυτό», «Πες μου μία λέξη», «Τράβα μπρος», «Άστο το κεράκι σου», «Νιάου-νιάου βρε γατούλα», «Υπομονή» κ.ά.).

Η πορεία του φυσικά δεν σταμάτησε εδώ. Προσέγγισε το χώρο της τηλεόρασης από το πειραματικό της ακόμη στάδιο και υπήρξε ο συγγραφέας και ο σκηνοθέτης πάνω από 40 τηλεοπτικών κωμωδιών («Δόκτωρ Τικ», «Μία Αθηναία στην Αθήνα» κ.ά.), ενώ παράλληλα παρουσίαζε μόνιμες ψυχαγωγικές εκπομπές («Εγώ

κι εγώ», «60 λεπτά χωρίς λεπτά», «Μόνο για σας», «Ετσι κι αλλιώς κι αλλιώς», «Η παλιά επιθεώρηση», κ.ά.).

Τιμήθηκε με το «Επαθλο Ξερόπουλου» για τα θεατρικά του έργα «Θανατάκης ο πολιτευόμενος» (αργότερα ταινία με πρωταγωνιστές τους Ντίνο Ηλιόπουλο και τον Βύρωνα Πάλλη), «Ένα βότσαλο στη λίμνη» (αργότερα ταινία με πρωταγωνιστή τον αξεπέραστο Βασίλη Λογοθετίδη και πολλά χρόνια μετά ρημέικ με τίτλο «Ο Σπαγγοραμένος» με πρωταγωνιστή τον Λάμπρο Κωνσταντάρα), ενώ η ταινία του «Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο» ψηφίστηκε ως η καλύτερη ταινία της πενταετίας 1955-60, κατά τη διάρκεια της α' εβδομάδας του Ελληνικού Κινηματογράφου στη Θεσσαλονίκη (μαζί με τη Στέλλα και το Δράκο).

Δημιουργικός και δραστήριος, χρονογραφήσε μέχρι το τέλος της ζωής του, που ήρθε στις 28 Αυγούστου του 1991.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Να τελειώνει ο κλεφτοπόλεμος

Η χώρα βρίσκεται για μια φορά ακόμα αντιμέτωπη με τις παρενέργειες μιας προεκλογικής περιόδου. Όσο προφανής και δεδομένη πρέπει να είναι η τήρηση των συνταγματικών κανόνων και προθεσμιών, άλλο τόσο προφανής θα έπρεπε να είναι η προσπάθεια όλων των φιλοευρωπαϊκών πολιτικών δυνάμεων, να περιορίσουν κατά το δυνατόν τις συνέπειες και τους κινδύνους αυτής της περιόδου.

Ο συνεχιζόμενος διαδικαστικός κλεφτοπόλεμος για την τήρηση του Συντάγματος επιβάλλεται λοιπόν κάποια στιγμή να τελειώνει. Το σκηνικό με τις πρωτοφανείς διαδικαστικές κωλυσιεργίες της προέδρου της Βουλής δεν

περιποιεί τιμή σε κανένα και πολύ περισσότερο βέβαια στην ίδια. Ούτε η οικονομία, ούτε η κοινωνία αντέχουν ένα νέο κύκλο διχαστικής αντιπαράθεσης και μάλιστα όχι για τα μεγάλα θέματα ουσίας που μας ταλανίζουν, αλλά για λόγους προσωπικής προβολής και επιβεβαίωσης. Μετά από τις περιπέτειες αυτών των χρόνων και τις τραυματικές επιπτώσεις σε όλο το φάσμα του κοινοτικού συστήματος, είναι καιρός να αντιληφθούν όλοι ότι η χώρα χρειάζεται περισσότερη συνεννόηση και λιγότερες άκαρπες και κυρίως διχαστικές συγκρούσεις. Αυτό που προέχει είναι να μπορέσουν οι πολίτες με ωριμότητα και καθαρό μυαλό να αποφασίσουν για το

μέλλον τους.

Απαραίτητη προϋπόθεση για αυτό είναι ένα έντονος, αλλά καθαρός διάλογος για την επόμενη μέρα. Να τοποθετηθούν δηλαδή τα κόμματα με σαφήνεια και ειλικρίνεια για το πως θα διαχειριστούν τα προβλήματα της χώρας και τις δεσμεύσεις που έχουμε αναλάβει απέναντι στους ευρωπαίους. Χωρίς κραυγές και λαϊκισμούς, με ξεκάθαρες θέσεις που δεν θα επιτρέπουν υπεκφυγές και παλινωδίες. Μια πολιτική μάχη επιτέλους επί της ουσίας και όχι επί της διαδικασίας, για να μπορέσουν και οι πολίτες να επιλέξουν την καλύτερη λύση για τη χώρα και για τους ίδιους.